

עז.

ב א מ"י מיט מלכות מפרס
קרננות יח יח:
ג ב מ"י מלכות נזירה ה'ל'
א קמנ (קמנ) ועשין פנ
טו עשין חמ' סימן רל"ז עשין טו:
ד ג מ"י מייד מלכל מפרס
הלס א קמנ לל'ין קמ
טו עשין חמ' עס עשין כ:
ה ד מ"י עשין מלכל מפרס
ל'ל א טו עשין חמ' סימן רל'ז
עשין א:
ו ה מ"י מייד מלכל מפרס ה'ל'
כ טו עשין עס סימן רח עשין
כ:
ז

רבוּכָה חִלּוּשׁ (בשמות)
(ברכותחין). ובמדרש ירושלמי
(הן) (היו) ה' סאין (ה') (ל')
קבין דסאה י' קבין ובי חלות
לקב ש"מ (דד') (דעשר) חלות
הן מכל מין ומין: המלואים
שהיו בימי משה היו באות מצה
ככו' ונמצאו אותן ב' ידות

עשרה לחמץ עשרון לחלה ועשרה למצה
 ובמצה ¹⁶ שלש מינין חלות רקיקין ורבוכה
 נמצאו שלשה עשרונים ושליש לכל מין ומין
 ושלש חלות לעשרון ובמדה ירושלמית היו
 שלשים קב חמשה עשר לחמץ וחמשה עשר
 למצה חמשה עשר לחמץ קב ומחצה לחלה
 חמשה עשר למצה ובמצה שלש מינין חלות
 ורקיקין ורבוכה נמצאו חמשת קבין לכל מין
 ומין ושתי חלות לקב: גמ' התורה היתה
 באה חמש סאין ירושלמיות מנא הני מילי
 אמר רב חסדא דאמר קרא 'האיפה והבת'
 חמשה עשר (למדה) חמשה עשר חמשה עשר

[illegible]

א. האיסוף והבנת הנתונים
ב. יצירת משאב מעטפת החומר
ג. העשיית החומר האיסוף
ד. החומר יצירה ופיתוח

יחזקאל כ"א
 1. וְהָיָה הַשֶּׁמֶן הַזֶּה הַשֶּׁמֶן הַזֶּה
 2. מִשְׁעָר הַזֶּה מִן הַכֹּהֵן עֲשֶׂרֶת
 3. הַבָּתִּים חֹמֶר כִּי עֲשֶׂרֶת הַבָּתִּים
 4. 3. וְהָיָה הַשֶּׁמֶן הַזֶּה
 5. עֲשֶׂרֶת שְׁקָלִים חֲמִשָּׁה
 6. עֲשֶׂרֶת שְׁקָלִים עֲשֶׂרֶת
 7. חֲמִשָּׁה שְׁקָל הַמֶּנֶּה יִהְיֶה
 8. לָכֵן יִחְזָקָל כִּי יִהְיֶה

(א) גמ' ד' הימ' דלל' למעיה
פסידא פסידא הו' דלל':
(ב) ימ' ד"ה לשל' ימ' וזכר
הו' דלל' וזכר הו' דלל':

(ג) כמ"ד חזק זה כסד וחכ"י
 ח"ה א"הה נמי ומ"י טמח"ה
 (ד) ד"ה ז' ס"ד ובי' למד צו
 ותקנו כד: (ה) ד"ה אלה ס"ה
 ובי' ס"ה ס"ה נ' למד ס"ה
 חסד' א"הי ש"הה ובי' י"ה
 וי"ה ס"ה ס"הה הקי' נ"ה
 וי"ה ד"הה נחמק: (ו) ד"ה
 חסד' כמ"ה ס"ה ס"הה ד"ה
 (ז) ד"ה: (ח) ד"ה נחמק
 ובי' וצ"ה מן ה' ירושלמית
 שש ירושלמית ס"ה
 מנחמק ובי' ע"הה החמישית
 ובי' חסד' חסד' חסד'

לנדא
[א] גט' מי הייב דלא למטייה
דיאנא. גיב צבי"ב דף ז ע"א
הגי' דלא ליהוי פסידא
למנרא. ובערוך גורם כאן מי
הייב דלא למטייה וינא הוא
גיב לשון הפסד:

מוסף רש"י

שיטה מקובצת
(א) ובמצה היו שלש: ב) מעשר:

ג) למעשה, ויאנא ויאנא ויאנא:

מנה של קודש כ
מוסיפין יותר משתות
דקתני תודה היתה בא
על השם

אמר ואלו הענין לעשרון ואלו הענין לשלש עשרות ואלו: ובמדרש ירושלמי: אמר
לפניהם ליתנו: מעשר עומר בזה: דמסת דהחומר והחומר מעשר עין
איהם לבת: אלא: מהחומר קרא מאי עשתה לא גמרת לה לאיהם משום דמותר
היה הוא: וכן קאמר. על מעשר: דמסת דמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת
לחמה לה והחומר הוא עשרת נתיב ויבטלח חמיו וכן קרא: וכן קאמר דמסת
דמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת
לדקלן לא בזה דאי כי דמסת בזה קאמר לה דמסת פרוך מה עשתה: אמר
דמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת
יחד על שותה נחלה שנתה יחד שנתה ובעל מאי דמסת ודמסת ודמסת ודמסת
על חומר שותה שותה ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת
והחומר נתיב אלא ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת
לא החומר מכל החומר ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת
על לחמה אלא כדמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת
דמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת ודמסת

א. ר' ירמיה כלום: עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה נמצא מאתן וארבעים הוי. והאי קרא גבי מנה של [קודש] קאי ביוחזקל: **כפול** וארבעים הוי שנות של מחמשים: ושמוס מלכר. שעל ה' פנמיס חרבעים הביאו קלן וחלק שלש ושלישים וחמס ומאותן חלקים נוסף את השמות על המנה ויחבשו דמנה וזו משהו וסמליו היו חמשה:

[illegible]